

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXVII. IANVARII.

M. FRANCISCO SORAND, Doctore Medico, Præside.

An ex Chylo atque sanguine commixtis Aëri spiritus in Corde generetur?

QVI hominem intruetur, ipsum ceu mundum nusquam non spectatur novus adire debet, quòd, cum illius quantum patet natura nondum plenè innotuerit, haud dubie suppetat in dies occasio peruestigandi multa, quæ vel novitate moveant, vel magnitudine debeant ad exquirendas causas excitare. Sic qui tot sæculis ignoti lauerant Chyliferi Canales, nostrâ ætate feliciter emerferunt, quos quasi jam alia naturæ ratio, vel iis in lucem erumpentibus modò, cæca ignorantia caligo foret discussa, recentiorum invicem æmuli plures se primùm deprehendisse gestiunt. Licet verò ipsa inusitata rei conditione, vel obsoleti pridem erroris reficandi desiderio non paucis illi ductus nimio plus arriperint, attamen tanto molimine nihil inauditi in Medicinam irrepsisse scias: scilicet quod præter consuetudinem dictum jam antiquissimum est, atque licet novitas, si spem affert, non sit repudianda, vetustas tamen suo loco conservanda est, maxime cum nobiliorum in homine partium stabilis usus adeò permanens sit, ut huic felicius ampliando dumtaxat recens ex perveteri causâ lumen accessisse, atque interim inventorum à maioribus nec scientia, nec dispositio nova videatur, sed ut mos fuit, natura quæ semper eadem, agat uniuersum & operetur.

IN id plures unius animæ imperio, ex quibus agit, facultates subiectæ. Harum ordine prior naturalis audit. Illa quippe licet ex æquo omnium studiosa, nihilominus tamen ab ipso conceptu creata, ut primum conformatur, sic etiam nutritio promovet coëctricis ope, quæ privata est in singulis partibus, vel publica duplex, alia ventriculi quæ chylum excluso animali, altera hepatis propria, quæ ex ipso sanguinem adornat. Vbi enim assimilans notas candorem primamque fibrarum ideam *ὑμεωδία* ventri in chylum induxit, ut ex eo *πρωταίκαλος*, is ipse prolapsus infra tum lacteis, tum præsertim fœtibus albescensque non paucis amico cremore mēstaraicis ad hepar convenit, ut quammox idem exutâ propriâ sorte, alienis verò ejus quod agit dotibus, crassitie nimirum atque robore suffectis, in sanguinem vel *εἰς ὁμοίαν αἵματι* idem mutetur. Quod ne non fieret, diceret interim chylum adinstar multum in hepate *ὑμεωδία*, adeo ut ejusdem caloris virtute secretis substantiis, inutiles quidem sua quæque conceptacula repetant, utilis autem & nitens alia ex nutritione visceris superstes, fuscede amandetur per cavam, quæ hepatis *ἐκτομή*, non autem cordis è sinu dextro videri debet. Hic enim *ἀφ' οὗ* pisci deest, cum tamen perfectio animanti venas natura nusquam noverca delineat.

QVIBVS vasis conferendi hinc & inde deferendi vices à primo ortu concessæ sunt, ea, si magnitudo spectetur, sibi multum proportionem reddunt, aut sanè si quod minus celebrandum foret, tale quidem quod elaborato prius humori devehendo navaret operam. Hæc arte quæ materia sanguis futura est, ea tam capaci alveo fluit, qui quantâ sit opus, univèrsæ sufficiat. Sic *αλεργαίαι* ex jactis in hederam quod elaborato prius humori devehendo navaret operam. Hæc arte quæ materia sanguis futura est, ea tam capaci alveo fluit, qui quantâ sit opus, univèrsæ sufficiat. Sic carotidum inde jugulariumque par numerosis radicibus insigni videas assurgere caudice, quo cavæ amplitudinem æmulator. Sic, inquam, aortæ majores quæ descendit altera cava non inferior: Sic carotidum inde jugulariumque bini tubuli, hincque suâ frequentia non impares nervi: Sic tum præparando femini vasa, tum eidem confecto jam deferendo dicati canales in mare atque femina: Sic emulgentes venæ arteriis commubini officij ratione junctæ, atque ureteres, cholidochique demum meatus magnitudinis invicem aptâ proportionem sibi respondent. At quantumvis æqua valorum amplitudo visa sit, afferentia quæque humore nusquam non graviora, in locum quò deportant, univèrsim concurrere par est. Iam enim hoc modo in eandem partem optata liquoris totius derivatio succedit, quam jugiter in officinam spirituum eò magis fieri conducit, quò vegetiori calore præstat, ocyûsque dicto movetur & movet.

NVNQVID novitatem faciles nimis observant & colunt, qui per canales thoracicos humorem in cor elici mordicis tenent, ut inibi sanguis absolutè generetur? Impares profectò non tantum exiguitate suâ ductus illi sunt, quos apud hominem binos invenisse nondum benelicit, vel eorum altero interdum obliterato, vel ambobus, ut ferè fit, in unum nec eapropter majorem à sinistra coëuntibus. Ex venis lacteis quæ per mesenterium disperguntur, quamplures callicreas, nonnullæ quosdam Portæ ramos, hæcque viâ vel per se jecur, cæteras autem famosum receptaculum occupare ex autopsiâ perdisces. At ipsi quæ ex eodem conceptaculo secundum vertebrae progrediuntur sursum, vasis cave ne pures omnem quem habent lacteum succum in subclaviis aut axillares, exhincque per cavam in dextrum cordis specum convehit, quippe quæ perreptando illius quantuluscunque est, non exiguum partem datis hinc & inde paucis, plusculis autem in thymum, quibusdam subius subclaviis incerto tramite furculis, quidni & ex iisdem vel axillaribus per jugulares quæ patet ad cerebrum iter, aliò derivent. Hac ratione precor ecquis fugacem chylum loquacem impatentem miretur, qui in bene pastis etiam animantibus vix post quartam horam commoratur, & hæret maximo necdum stabilitæ apud cor sanguinificationis argumento.

SCOPVM attinges, si cum otietur natura nusquam, superstitem illius è subclaviis chyli portionem, ubi cavam & cordis sinum subierit, sanguini primùm permisceri velis, unde legitimâ post actâ tempore morulâ, minime per arteriosam & pulmones, aptius verò per septum, per quod jam pridem notæ viæ, sanguini non invia, in lavam cordis cavitatem uterque commet, ut ibidem ascito rursus in focietatem operis, aëre puriori ex omnibus adamussim invicemque subactis, vivifici caloris *ἡ χυμὸς* spiritus excudatur, brevi per aortam eliminandus. An non instituto naturæ congruit insillantis chyli levis quidem, attamen viribus analoga portio, quæ tum humidiori, velut aqueus capsula liquor, cordifque circumclusus adeps, ab eo ariditatem longius arcere, tum verò frigidiusculâ temperie collectis in fonte coëdem, apud nervosâ fibrarum rudimentis, ceu apprehensi pondusculi lapilli apes exortâ procellâ, sic sui crassiusculâ parte quasi saccomate quodam evanidum aliqui suâ indole spiritum libraret. Nec aliunde sanè quàm à fibris omnium facillimè concrefuit arteriarum sanguis. Atque quò è crassiori, magis fœculento, terreftrique vino quis educitur spiritus, eò laudabilior, nec usquam sagacius ingenium quàm melancholicorum, è quorum bile atrâ animalis splendor in cerebro elicitus meliore est.

Ergo ex Chylo atque sanguine commixtis Aëri spiritus in Corde generatur.

DOMINI DOCTORES DISPVATAVRI.

M. Jacobus le Menestrel.
M. Carolus Brisset.
M. Nicolaus Bonvarlet.

M. Jacobus Rainsfant.
M. Jacobus Bonjonier.
M. Ioannes Groux.

M. Germanus Preaux.
M. Franciscus Blondel.
M. Jacobus Mentel, Pharmacæ Professor.

Proponebat Lutetiæ GABRIEL DACQVET, Lemovicensis, A. R. S. H. M. DC. LXVII.

*sub hac conclusione sane thesism in scholis publicis
defensi. Restat ut debeat, quod novatorum patribus ipsa
functio. P. Jacobo Risa fuisset.*